

ЕТИЧЕН КОДЕКС

на академичния и преподавателския състав в НВУ „Васил Левски”

І. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Кодексът определя нормите и правилата за поведение на академичния и преподавателския състав от обслужващите и административни звена на НВУ „Васил Левски”, наричани по-нататък служители.

Чл. 2. Кодексът има за цел да създаде условия за изпълнение мисията на Университета да изгражда своите възпитаници морално, умствено и физически, да ги приобщава към идеалите на родолюбието, дълга и честта, да ги формира като личности и лидери, способни да развиват и прилагат научни знания, да управляват обществени и специални структури в мирно време и при кризи и да участват в национални и многонационални проекти за поддържане на сигурността и опазване на мира и развитие на обществото.

Чл. 3. Работещите в НВУ „Васил Левски“ служители се ръководят от изискването да повишават качеството на своята работа, професионализъм и морал, добросъвестно и компетентно да допринасят за постигане на общата цел на Университета.

Чл. 4. Нормите на Етичния кодекс са еднакво задължителни за всички служители и обучаеми (курсанти, специализанти, студенти и докторанти) в Университета.

ІІ. ПРОФЕСИОНАЛНО ПОВЕДЕНИЕ И ВЗАИМООТНОШЕНИЯ С КУРСАНТИ, СТУДЕНТИ, ДОКТОРАНТИ И СПЕЦИАЛИЗАНТИ

Чл. 5. Служителите изпълняват служебните си задължения в НВУ „Васил Левски“ безпристрастно и добросъвестно.

Чл. 6. Служителите не допускат всякакво съмнение за корупционна практика и противодействат на корупционни прояви, които уронват престижа на Университета.

Чл. 7. Служителите изпълняват своите задължения, като създават условия за равнопоставеност и недопускане на дискриминация на всеки обучаем (курсант, студент, докторант и специализант).

Чл. 8. Служителите информират своите преки ръководители за проблемите, възникващи при изпълнение на служебните им задължения.

Чл. 9. Служителите не допускат конфликт между служебни задължения и лични интереси.

Чл. 10. Служителите са длъжни да спазват изискванията на Закона за защита на класифицираната информация и да не разпространяват класифицирана и друга служебна информация, факти и обстоятелства, чието разгласяване може да увреди на доброто име и интересите на Университета.

Чл. 11. При изпълнение на служебните си задължения служителите трябва да опазват повереното им имущество с грижата на добър стопанин и да не допускат използването му за цели, които не са предмет на дейността на НВУ „Васил Левски“.

Чл. 12. Преподавателите в Университета имат за свои етични задължения към обучаемите:

1. да уважават личността на всеки обучаем и неговото право на собствено мнение;

2. да зачитат човешкото достойнство;

3. да оказват квалифицирана помощ и ръководство за професионалното израстване на обучаемите чрез осигуряване участието им в научноизследователската дейност на университета като им се гарантират авторските, изобретателските и сродните им права и възнаграждение;

4. да осигуряват постигането на най-високо качество на образователния процес, постигане на високи академични резултати и висока професионална квалификация съгласно европейските образователни стандарти, придобитите компетентности, участието в международни проекти и признаването на издаваните от НВУ дипломи.

5. професионален и морален дълг на преподавателите е да бъдат справедливи и безпристрастни при оценяването на знанията и компетентностите на обучаемите;

6. да не влизат в отношения с тях, които будят съмнения относно етичността им.

7. да осигурят допълнителна преподавателска помощ и специални облекчения за посещение на занятия и за явяване на изпити от сираци, инвалиди с трайни увреждания и намалена работоспособност.

III. ЛИЧНО ПОВЕДЕНИЕ, ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ С КОЛЕГИ

Чл. 13. Служителите се стремят да не създават с поведението си конфликтни ситуации помежду си.

Чл. 14. Служителите на работното си място проявяват уважение и коректност, като не допускат поведение, което накърнява достойнството и правата на личността.

Чл. 15. Взаимоотношенията между членовете на академичния състав:

(1). Ученият трябва да проявява почтеност и коректност в отношенията си с останалите колеги. Той следва да уважава приноса и приоритета на

предшестващите го изследователи, работили в същата научна област. Не се допуска под каквато и да е форма присвояване на чужди научни постижения, отнемане на чуждо авторско право (плагиатство), "кражба" на чужди идеи, фалшифициране на чужди трудове и др.

(2). Авторите носят, освен пряка професионална, и морална отговорност за достоверността на научните си публикации. Недопустимо е да се фалшифицират данни и резултати при изследователската дейност. При съвместна научноизследователска дейност етично е да се определя реалният принос на всеки изследовател, съобразно извършената от него работа. "Почетното" авторство е недопустимо.

(3). Авторите на рецензии носят същите отговорности (професионална и морална), както и при научните публикации. Рецензиите следва да бъдат компетентни и задълбочени. Те трябва да се основават единствено на преценката за реални, за обективни качества и резултати на научните трудове: без да спестяват както положителните качества и резултати, така и недостатъците на трудовете.

(4). Академичният морал изисква да се дискутират идеи, а не личностни характеристики, като значимостта им не трябва да се определя от научните степени и звания на авторите, от възрастта и положението им в научните среди, а от силата на научните им доводи.

(5). Академичната етика предполага отзивчивост и толерантност към критичните мнения и съмненията на други учени относно използвани методи и постигнати резултати, а наличието на безпристрастна и обективна оценка е неизменно морално задължение на научната общност.

Чл. 15. От обучаемите се очаква разбирането, че висшето образование е образование през целия живот, преди всичко личен избор, лично усилие и отговорност, и че въпрос за лично достойнство е да дадеш най-доброто от себе си в името на собственото си развитие и на сферата, в която ще се прилага придобитата квалификация.

Чл. 16. От служителите от административните звена се очаква да оценяват по достойнство, да организират и да подпомагат подобаващо мисията на Университета, а от тези от обслужващите звена – да улесняват това интелектуално и нравствено призвание.

IV. КОМИСИЯ ПО ЕТИКА

Чл. 17. (1) За спазването на Етичния кодекс и разрешаването на възникнали с приложението му казуси се сезира Комисията по етика.

(2) Комисията по етика се избира от Академичния съвет на НВУ „Васил Левски” и е негов помощен орган.

(3) Комисията по етика е петчленна. Тя включва председател и четирима членове от различни структури на Университета.

(4) В работата си Комисията по етика се ръководи от този кодекс, нормативната уредба в страната и Университета, общоприетите морални и етични норми и установените добри практики в тази област.

Чл. 18. При постъпване на работа в Университета прекият ръководител е длъжен да запознае служителя с разпоредбите на този кодекс.

Чл. 19. Нарушаването на академичната етика, както и недобросъвестната научноизследователска или преподавателска дейност са основание за отрицателна морална оценка и санкциониране от академичната общност. Отрицателната морална оценка (въз основа на достоверно констатирани нарушения на етични норми) може да намери израз в атестациите на служителите.

Обвиненията за неетични прояви трябва да бъдат достоверни и убедителни. При установяване на нарушения на етичните правила, посочени в този етичен кодекс, всеки служител има правото и моралното задължение незабавно да уведоми писмено Комисията по етика.

Служителят, за който е оповестено, че е нарушил правилата на академичната етика, има право да защити името и достойнство си чрез използване на допустимите от закона средства за това.

V. ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 20. Етичният кодекс е съобразен с действащото в страната законодателство и вътрешните нормативни документи на НВУ „Васил Левски”.